

ПРОТОКОЛ

№ 86

гр. Бургас, 09.05.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на девети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен Анг. Синков

Членове: Петя Ив. П. Дакова
Даниел Н. Марков

при участието на секретаря Елена П. Георгиева
и прокурора К. Г. К.

Сложи за разглеждане докладваното от Петя Ив. П. Дакова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20222000600280 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 13:00 часа се явиха:

За Апелативна прокуратура – Бургас се явява прокурор К.

Жалбоподателят - подсъдим Д. Д. Д., се явява лично, конвоиран от органите на ОЗ „Охрана“ –Бургас. Служителят на Звено „Охрана“ - Т. Г., предаде на съда личната карта на подсъдимия Д. Д. Д., № *****, издадена на ***** год. от *****, за справка съгласно разпореждане от предходното съдебно заседание.

Явява се назначеният служебен защитник на подсъдимия Д. - **адв. Г. Х. от АК-Ямбол.**

Гражданската ищца и частен обвинител П. М. Д., се явява лично. **Гражданският ищец и частен обвинител Б. И. С.**, редовно призован, не се явява.

За двамата се явява особеният представител **адв. М. А. от АК-Ямбол.**

Не се явява **гражданският ищец и частен обвинител Я. И. Д.**, редовно призован.

Не се явява **гражданският ищец и частен обвинител К. М. Д.**,

редовно призован. Не се явява повереникът на К. Д. - адв. И. К. от АК-Ямбол, редовно призована.

Явява се свидетелят А. К. Д., призован за повторен разпит.

Вещото лице д-р Т. Ч., редовно призован, се явява лично в залата на Окръжен съд – Сливен, за разпит чрез видеоконференция.

По хода на делото:

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. А.: Няма процесуални пречки, да се даде ход на делото.

АДВ. Х.: Да се даде ход на делото.

Съдът счита, че няма процесуални пречки за разглеждане на делото в настоящото съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Свидетеля А. К. Д. - със снета по делото самоличност. Свидетелят предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 НК. Обещава да говори истината.

Свидетелят А. Д. изведен от съдебната зала.

Съдът ПОСТАНОВИ провеждането на разпит на вещото лице Т. Ч. чрез видеоконферентна връзка с Окръжен съд-Сливен, която се провежда в залата на Окръжен съд-Сливен, в присъствието на съдия от ОС-Сливен – М. В..

В залата на Окръжен съд-Сливен присъства и системният администратор на съда И. Н. М., а в залата на Апелативен съд – Бургас присъства системният администратор П. Ф.

Съдия В. при Окръжен съд – Сливен удостоверява самоличността на вещото лице Т. А. Ч. – *****

Предупреден за наказателната отговорност по чл. 291 НК, обещава да даде заключение по знание и съвест.

На въпроси на съда.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д-Р Ч.: Представил съм писмено заключение и съм описал механизъм на причиняване на уврежданията по тялото на жертвата.

Считам, че установените увреждания по тялото на пострадалата не могат да бъдат причинени ако нападателят е бил по гръб на земята, а пострадалата да е била над него, защото при това положение телата на пострадалата и на причиняващия нараняванията ще бъдат близо едно до друго и той ще бъде затруднен да причинява тези наранявания в областта на лявата половина на шията с дясната си ръка.

Ако се приеме такъв механизъм на увреждане, то той – нападателят, трябва да се е подпрял и да е над тялото, да има достатъчно разстояние. Разстоянието трябва да бъде колкото дължината на ръката му. Да се е подпрял на ръката си, на лява страна и с дясната си ръка да замахва с ножа.

Възможно е да се нанесе удар ако подсъдимият е паднал на земята, а пострадалата е надвесена над него. И този механизъм е много вероятен също.

Възможно е той да е бил на земята, а тя да е била над него и той да я е придържал с ръка и да я е мушкал, а не със замах.

Механизмът, който съм посочил аз, те са били прави - подсъдимият е бил зад пострадалата и с дясната си ръка е нанесъл ударите със замахване в лявата половина на шията. Това смятам, че е най-вероятният механизъм.

Този механизъм от медицинско гледище е най-удачен и най-вероятен. Аз не твърдя, че този механизъм е единствено възможният. Ако обаче ми се каже точно кой е бил по гръб, кой е бил наляво, кой надясно, можем да завъртим телата и да съпоставим този отговор при различни положения на телата.

Уврежданията на пострадалата са в областта на лявата половина на шията. Ако нападателят и жертвата са били лице срещу лице, пострадалата да е била по гръб, а нападателят да е бил с лице към нея, над нея, то ако е държал ножа в дясната ръка, най-удобно ще му бъде да нанесе ударите именно в областта на лявата половина. Възможен е и този начин, защото по този механизъм ако тя е отдолу, а той е отгоре, би трябвало по-лесно да причини ударите, но замахването да е от високо, а не странично.

Всички са възможни механизми.

Най-малко е вероятно пострадалата да е на земята, а подсъдимият да е отгоре.

СТРАНИТЕ поотделно заявиха, че нямат въпроси към вещото лице.

Във връзка с проведеното допълнително изслушване на вещото лице д-р Т. Ч., съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДА СЕ ИЗПЛАТИ на вещите лица д-р Т. Ч. възнаграждение в размер на 50 лв., за проведеното допълнително изслушване в съдебно заседание, от бюджетните средства на съда.

Видеоконферентната връзка с Окръжен съд – Сливен по допълнителното изслушване на вещото лице д-р Ч. приключи в 13.20 часа.

Съдът **ПРИСТЪПИ** към разпит на свидетеля А. Д., със снета по делото самоличност.

СВИДЕТЕЛЯТ А. Д.: Пътят, по който се стига от гр. Ямбол до местност „Курт кая“ обикаля язовира, който се намира там. Цялата местност „Курт кая“ е разделена на части. Под язовира е първата част, която е най-близо до Ямбол. Къде минава асфалтовия път, предполагам съм описал в показанията си, вече не помня какво е било, защото е преди 2 години. По всяка вероятност е пътят, който идва от Ямбол.

Самият асфалтов път обикаля, идва от Ямбол и води към село Безмер. Реално това е землище, асфалтовият път прави десен завой под язовира. Той обикаля всъщност под язовира и за да се стигне до това място, където всъщност установихме подаващия сигнала и второто лице, не си спомням имената му, се стига от друг асфалтов път, а тялото е на черен път, който е на пряко, по- близо е до язовира. Черният път е успореден на една част от асфалтовия път. Асфалтовият път е официалният път, който води до село Безмер, а черният път е пряк черен път до „Курт кая“. Тялото на жертвата намерихме на черния път, като то се намираше по-близо до язовира, тоест по-близо до местността „Курт кая“, отколкото до гр. Ямбол. Не разбрах от пострадалото лице, къде са яли и пили и не мога да кажа каква е посоката спрямо това място.

Съдът **ПРЕДЯВЯВА** на свидетеля Д. фотоалбум към оглед на местопроизшествие, находящ се в том 1, лист 8 - 42 от ДП.

СВИДЕТЕЛЯТ А. Д.: За фотоснимка № 1, този черен път, който се вижда на снимката, високата сграда, която се вижда на снимката в далечината, е в посока Ямбол, а в обратната посока са вилите на „Курт кая“,

като самият асфалтов път, който идва от Ямбол отива към с. Безмер. Този черен път е прекият и пресича асфалтовата дъга. Черният път, който се вижда, е прекият път под язовира и води до „Курт кая“. „Курт кая“ се нарича цялата местност, а тя е разделена под язовира и над язовира.

Снимка № 5 е направена в посока местността „Курт кая“. Където свършва нивата, там минава асфалтовият път, който излиза на борда. Където се виждат дърветата и част от вила, е в посока „Курт кая“.

Снимка № 6 е същата, само че в по-близък план. Посоката на снимане отново е от гр. Ямбол към местността „Курт кая“. Тези два пътя са успоредни. Първо тръгва един черен път, след това се раздвоява, вървят успоредно и излизат на едно и също място. От главния път тръгва асфалтовият път, след това има един черен път, който се раздвоява и след това отново се събира в другия асфалтов път.

Снимка № 13 отново е снимана в посока гр. Ямбол.

Снимка № 17, тя гледа към другата част на вилната зона. Това е в дясно от черния път в землището.

Количката, която установихме и се вижда на снимките, беше разположена почти успоредно на тялото на жертвата, като тялото беше по-близо в посока „Курт кая“, а количката в посока Ямбол.

Първото лице, което установихме като пострадало във фургона, от „Спешен център“ дойдоха и го откараха заради нараняванията му и заради оплакванията му.

Това, което се вижда на снимките, ако приемем за начало асфалтовия път, който тръгва от Ямбол посока село Безмер, по отбивката за черния път, по самия черен път беше първо количката, тялото и после фургона, в който намерихме пострадалото лице.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси към свидетеля.

На въпроси на адв. А..

СВИДЕТЕЛЯТ А. Д.: Там, където намерихме тялото имаше кръв. Около количката не си спомням.

На въпроси на съда.

СВИДЕТЕЛЯТ А. Д.: Спрямо тялото на жертвата гр. Ямбол е на изток, а „Курт кая“ - на запад.

Ходихме в дома на пострадалата и на И.. Подаващият сигнала, той ни упъти и с него отидохме до адресите, на който той знае, че живее жената и пострадалият. Защото пострадалият ни каза, че след като той самият е

избягал, си е мислел, че пострадалата и тя е избягала. Така поне ми заяви. След като пострадалия го взеха от „Спешният център“, с подаващия сигнала, чието име не помня, който каза, че познава и двете страни, отидохме на адресите в „Курт кая“. Не намерихме пострадалата там и след това установихме тялото ѝ на черния път в близост до фургона.

Пострадалият е избягал по един асфалтов път в един фургон, в отбивката към „Курт кая“. Жилището на пострадалата е в същата посока, в която се намира фургонът, където намерихме пострадалия мъж.

На въпроси на адв. Х..

СВИДЕТЕЛЯТ А. Д.: Не помня дали имаше следи около трупа.

АДВ. Х.: Моля да бъдат предявени на свидетеля снимки с номера № 38, 40, 43 и 44, като същият да отговори на въпроса в каква посока гледаше предницата на количката, която е на снимките.

СВИДЕТЕЛЯТ А. Д.: Така, както е обърната количката, колелата ѝ гледат към Ямбол.

На снимка № 40 не мога да кажа какво е дървото, което се вижда на снимката.

Страните поотделно заявиха, че нямат въпроси към свидетеля.

Съдът, след запознаване с данните, отразени в личната карта на подсъдимия Д. Д. Д., № *****, издадена на ***** год. от *****, предадена от служителя на Звено „Охрана“ Т. Г., констатира, че в същата е отбелязан ръстът на подсъдимото лице - *** см.

След извършената справка, съдът върна личната карта на служителя от Звено „Охрана“ Т. Г.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам доказателствени искания.

АДВ. А.: Нямам искания по доказателствата.

АДВ. Х.: Тъй като и към момента за съда, включително и за защитата, не е установен ръстът на подсъдимия, включително и теглото, а това е пряко относимо към описания механизъм на извършване на деянието, моля да допуснете искания следствен експеримент, който да установи възможно ли е подсъдимият да е извършил съответните действия на

увреждания спрямо пострадалата.

ПРОКУРОРЪТ: Противопоставям се на направеното искане. Считам, че механизмът на деянието е установен. По отношение на ръста и килограмите и на жертвата и на извършителя, вещото лице е взело отношение в експертизата и в разпита пред окръжен съд. Като отговор намирам, че това няма отношение.

АДВ. А.: Считам искането за неоснователно. Същото се поддържа още пред първата инстанция. Многократно съдът е взимал становище по този въпрос, поради което Ви моля да не го уважавате.

Реплика на АДВ. Х.: Уважаеми апелативни съдии, видно от протокола за оглед на живо лице при освидетелстването, вещото лице Ч. е заявило, че на самото измерване и претегляне не е присъствал, това е в протокола. Пише разнопосочни данни, единият път *** см., а другия път в протокола на първа инстанция от 16.09.2022 г. на стр. 20 най-горе, там вещото лице Ч. заявява, цитирам: „Полицията извършва и освидетелстването и меренето и тегленето, не съм го правил аз”.

Съдът се оттегля на тайно съвещание по направеното искане от адв. Х..

Съдебното заседание продължава в 13.55 часа, в присъствието на явилите са страни по делото – прокурор К., подсъдимия Д., адв. Х. и адв. А..

Съдът след съвещание намери, че за изясняване на посочения от адв. Х. въпрос относно механизма на извършване на инкриминираното деяние, са събрани достатъчно доказателства в хода на наказателното производство, включително и чрез днес проведените разпити на вещото лице Ч. и свидетеля Д., поради което и искането за провеждане на следствен експеримент, се явява неоснователно. Ето защо,

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адв. Х. за допускане провеждането на следствен експеримент, за изясняване механизма на извършване на инкриминираното деяние.

С оглед изчерпване доказателствените искания на страните и като не намери служебна необходимост за събиране на допълнителни доказателства за изясняване на фактическата обстановка, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА приложените към делото доказателства.

ПРИКЛЮЧВА събирането им и съдебното следствие.

ДАВА ХОД на съдебните прения.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми апелативни съдии, считам жалбата на защитата на подсъдимия Д. срещу осъдителната част на присъдата по НОХД № 113/2022 г. на ЯОС, за неоснователна.

В жалбата срещу присъдата се иска преквалификация на деянието по смисъла на чл. 12, ал. 2 от НК или алтернативно по чл. 12, ал. 4 от НК, като в условията на евентуалност се иска отмяна на присъдата в обжалваната ѝ част и връщане на делото за ново разглеждане или на прокурора за нова разследване.

Срещу оправдателната част на присъдата не е подаден протест, поради което няма да я коментирам.

Считам жалбата за неоснователна, поради следните съображения:

Производството пред ЯОС е протекло по общия ред. В хода му няма допуснати процесуални нарушения. Събрани са относими доказателства. В мотивите към присъдата подробно е описаната конкретна фактическа обстановка, която не се различава съществено от тази, описана в обвинителния акт. Възприетите от първоинстанционния съд фактически положения се установяват по несъмнен начин от поотделния и съвкупен анализ на доказателствата, събрани на съдебната фаза и на тези, на досъдебната фаза, приобщени по надлежния ред на съдебното следствие. В мотивите са анализирани всички доказателства и в този смисъл присъдата е обоснована, тъй като въз основа на всеотраслен, пълен и задълбочен анализ на събраните относими към делото доказателства са направени фактически и правни изводи. Изводът, че подсъдимият Д. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението „убийство“, не почива единствено на самопризнанията на подсъдимия, нито на показанията на свидетеля Ч., както се твърди във въззивната жалба. При проведените пред въззивния съд действия за събиране на допълнителни доказателства, считам, че не се установиха такива, които да доведат до промяна на фактическите положения, установени от Окръжния съд, а от там и до различни правни

изводи досежно квалификацията на деянието.

На второ място, безспорно е, че при извършване на деянието подсъдимият е разбирал свойството и значението на извършеното и е могъл да ръководи постъпките си. Това се установи по категоричен начин от заключението на извършената комплексна психологично-психиатрична експертиза. Непосредствено преди деянието, подсъдимият е употребил известно количество алкохол, вследствие на което е изпаднал в лека степен на обикновено алкохолно опиване, но това не е психоза и не може да бъде приравнено към което и да е от другите разстройства на съзнанието. Същият не е бил в състояние на уплаха, смущение, предизвикано от пострадалата вследствие на тежка обида или друго противоправно действие, от което да е било възможно да настъпят тежки последици за него или негови близки. Следователно същият не е бил в състояние на афект към момента на извършване на деянието, а в обикновено раздразнено състояние. Поведението му е било адекватно на личностните му особености, характеризиращи го като жесток, злобен, отмъстителен човек. Доказателствата по делото, включително и заключението на експертизата, прието на съдебното следствие пред този съд, сочат, че няма основание деянието на подсъдимия да се преквалифицира по чл. 118 НК.

По отношение на въпроса - действал ли е подсъдимият в условия на неизбежна отбрана, респективно при превишаване на пределите ѝ, намирам следното:

При проведеното съдебно следствие и предвид всички събрани до момента доказателства, версията на подсъдимия, че е бил нападнал в гръб от пострадалата по пътя докато се е прибирал към гр. Ямбол, не се потвърждава. Тази версия следва да се приеме като защитна теза на подсъдимия, тъй като е изолирана от всички останали доказателства, включително и от събраните пред настоящия съд. Нито от допълнителния разпит на вещото лице може да се направи категоричен извод, че се е случил този механизъм, твърдян от подсъдимия, нито от допълнителния разпит на свидетеля Д. може да се подкрепи тази теза. Напротив, от разпита на свидетеля стана ясно, че трупът ѝ е намерен по пътя, водещ в дома ѝ, а не и по пътя, по който твърди, че се е прибирал подсъдимият, като не следва да се забравя факта, че пострадалата се е намирала в тежка степен на алкохолно опиване, с 2.98 промила в кръвта и в това състояние, според вещото лице, не е била способна да реализира твърдяно нападение, като данните за ръста и на жертвата, и на извършителя, не променят този факт. Следователно намирам, че няма основание за промяна на квалификацията на деянието по чл. 119 НК.

По отношение на наказанието при определяне на размера, намирам, че съдът е съобразил всички индивидуализиращи отговорността обстоятелства, като е наложил справедливо наказание „лишаване от свобода“ при „строг“ режим, отчитайки чистото съдебно минало на подсъдимия. Считаю този размер за справедлив и адекватен на извършеното.

По отношение на жалбата срещу присъденото обезщетение на гражданските ищци и частни обвинители, също считам, че е неоснователна. Предявеният от всеки един от тях граждански иск е основателен по размер, а размерът на присъденото обезщетение е справедлив. За това предлагам да приемете, че жалбата срещу присъдата е неоснователна и да я оставите без уважение.

АДВ. А.: Уважаеми господин председател, уважаеми апелативни съдии, аз ще Ви моля да постановите решение, с което да потвърдите присъдата на ЯОС като приемете, че същата е правилна, законосъобразна и обоснована и при постановяването ѝ не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

От събраните по делото доказателства по безспорен и категоричен начин се установява, както пред първата инстанция, така и в хода на въззивното съдебно следствие, че не са налице обстоятелства, които да доведат до промяна на квалификацията, така, както се иска във въззивната жалба, а именно да се приеме наличието на доказателства, сочещи на материален закон в чл. 12, ал. 2 и съответно ал. 4 от НК. Напротив, първоинстанционният съд е направил задълбочен фактически и правен анализ и съвсем правилно и закономерно е признал подсъдимия за невиновен за престъпно деяние по смисъла на чл. 116 НК и го е осъдил за това по чл. 115 НК. Именно това е причината да приеме, че не се касае за престъпления извършени с особена жестокост по отношение на жертвата, изхождайки от обстоятелството, че пострадалата към момента на инцидента е била с 3 промила алкохол в кръвта и според съдебния лекар, това ѝ състояние всъщност е попречило тя да изпитва тези жестоки болки, които би трябвало да запълнят състава на сочените правни норми. Нещо повече, съдебният лекар, а и не е необходимо да сме експерти, за да преценим, че една жена с 3 промила алкохол в кръвта няма как да е високо изправена и с оглед защитната теза, което казаха пред първата инстанция и пред настоящата се наложи да го кажат, че видите ли, пострадалата била доста по-висока по ръст от подсъдимия и затова механизмът, който е посочил д-р Ч. е невъзможен, защото той нямало как да я обгърне, намирайки се зад нея и да нанесе удар, т.е. механизмът е някакъв различен. Изхождайки от обстоятелството, пак се връщам на тези 3 промила алкохол, но очевидно тя е била приведена или не е била в състояние да се изправи в пълния си ръст и това прави механизма, който е приел съдът, който и днес в съдебно заседание д-р Ч. защити, напълно възможен и както той каза, най-близък до другите доказателствени източници, които са събрани в хода на делото и съответно ценени.

Аз по принцип се присъединявам към аргументите на държавното обвинение и няма да влизам в детайли. Исках да внеса уточнение, че спорният механизъм, който въобще не е спорен, той е установен по един абсолютно безспорен и категоричен начин, по тази причина и не съм

обжалвана присъдата, тъй като намирам, че доводите на първата инстанция за преквалификация на деянието са съвсем правилни. Не сме оспорили и присъдата в гражданската част, с оглед спецификите на моите подопечни, единият с олегофрения, момиченцето е с доста висока степен на психиатрично заболяване, трудно осъзнава какво ѝ се случва. Така или иначе загубата на майка ѝ е факт и присъденото обезщетение в размер на по 15 000 лв. категорично не е завишено от съда и моля почитаемия съд да потвърди и в тази част обжалваната присъда.

По тази причина, моля уважаемия съд да потвърди присъдата като постанови, че въззивната жалба е неоснователна със съответните законови последици от това.

АДВ. Х.: Уважаеми апелативни съдии, считам че изнесените в обвинителния акт фактически обстоятелства за извършеното деяние от страна на подзащитния ми, са несъставомерни във връзка с твърдяното престъпление - „, умишлено е умъртвил И. А. Д., чрез нанасяне на три удара с нож в лявата половина на шията на пострадалата, като деянието е извършено по особено мъчителен начин за убитата Д. и е с особена жестокост“. Наред с това считам, че така приетата фактическа обстановка не кореспондира със събраните доказателства и фактически материал по делото.

Соча, че Д. Д. е със *** образование, ***, ***, но полага активно труд при отглеждането на кози и овце със своята майка, с което се издържат.

По делото бяха представени веществени доказателства, предадени от Д. Д. със съответните протоколи, които няма да преповтарям, като соча, че няма никакви данни той да е укривал каквото и да е по случая или да се е опитвал да прикрие каквото и да е следи. В тази връзка, молим настоящия съдебен състав да кредитира максимално казаното от него, включително дадените обяснения и на досъдебното производство за мястото, където са пили с участниците - свидетелят Ч. и пострадалата Д., до голям орех и изоставена постройка, които обекти се виждат на протокола за оглед от 21.03.2021 г., който бе предявен на свидетеля Д.

По данни на разпитаните свидетели - И. Н. Ч., подсъдимият Д. е скромен, уважават го, канят го на гости, което е видно от събраните по делото доказателства, черпят го. Свидетелят А. Д. Р. твърди, че Д. е физически слаб, не е агресивен и не би могъл да нападне двама човека едновременно, защото, забележете, е слаб. Всички казват, че е тих, кротък, не е агресивен и няма конфликти с другите хора. Установи се в хода на съдебното следствие на първа инстанция, че Д. Д. е значително по-дребен от пострадалата и е по-нисък от нея поне с половин глава.

Моля да не кредитирате показанията на свидетеля И. Ч., защото те са тенденциозни. Той тълкува случилото се през призмата на субективното си отношение към подсъдимия и изложеното от него пряко влиза в

противоречие със заключението на вещите лица, включително и с твърдения факт, че той бил изпадал в безсъзнание. Вещото лице констатира, че същият не е изпадал в безсъзнание. Свидетелят твърди неистински обстоятелства, а именно, че подсъдимият ги е нападнал, като малко по-долу ще посоча конкретни факти, че това действително не е така.

По делото вещото лице М. Л. е изготвила 2 броя писмени заключения по физико-химически експертизи, като с тях установява концентрацията на алкохол в кръвта при пострадалата, по която няма спор, но по отношение на подсъдимия самата експертиза и изземването на кръвна проба е закъсняло с до 17 часа, което обективно предпоставя резултата, че същият не е бил употребявал алкохол, като това нещо противоречи пряко на събраните свидетелски показания още на първа инстанция, че действително Д. е употребил известно количество алкохол, неустановено към момента.

В обвинителния акт, Ямболската окръжна прокуратура е формулирала обвинението, че с три удара Д. Д. е умъртвил пострадалата по особено мъчителен начин и с особена жестокост.

В писмената защита излагам подробни съображения, като предлагам да не се спирам на тях. Те са същите като изложените на първа инстанция, като молим настоящия състав на съда да остави в сила първоинстанционното решение в тази му част.

В тази връзка обаче искам да посоча, че липсва употребена прекомерно голяма сила и ярост, значително над необходимото за умъртвяване на човешко същество. Става въпрос за приетата по делото психологическа експертиза, която оспорихме изцяло и моля съда да не я кредитира, тъй като противоречи на всички събрани по делото доказателства, включително и извода от извършените действия от подзащитния ми, като соча, че при реализирането на престъплението, след първият удар с по-голяма сила, значителна такава според вещото лице д-р Ч., последващите два удара са с по-малка затихваща, тоест липсва агресия, липсва злоба и доказва, че не са израз на проявени от подсъдимия гняв, пълно безразличие към човешко страдание и болка, като молим настоящия съдебен състав да вземе предвид това нещо.

На следващо място, искам да засегна въпроса, че нараняванията на свидетеля Ч. действително са многобройни, включително и на животозастрашаващи места, но всичките, моля да имаме предвид, че са само и единствено повърхностни, включително и тези на пострадалата, която към момента на първоначалното място, където са пили алкохол тя е била жива. Логически от това следва изводът, че този, който е нанесъл нараняванията, а той не скрива, че подсъдимият ги е нанесъл, не целят да убият Ч. като го нападнал и не е целял да убие пострадалата като я напада, а се е защитавал от поведението и агресията на същите - на свидетеля Ч. и на пострадалата. Тоест фактите по делото налагат извода, че няма нападение от страна на подсъдимия. Всички наранявания, до този момент, на Ч. са отпред и една-

единствена рана има отзад в областта на седалището, която изказвам предположение, че може да бъде получена при борбата между него, Д. и пострадалата.

Изложените фактически констатации ми дават основание да предложа на настоящия състав на съда извода, че подсъдимият Д. Д. очевидно се е защитавал от нападението на двама души през тъмната част на денонощието, при явно нападение и излага в обясненията си истината за случая, разбира се пречупена през субективните му възприятия.

Убийството на пострадалата е на място различно от това, където първоначално са пили и това е безспорен факт. Същата, на мястото, където са били, е била жива, по данни от досъдебното производство някъде до 50 метра, вече 100 метра вероятно са много. Очевидно е, че подсъдимият е успял да се отскубне от Ч. и Д., като се отдалечава от първоначалното място по черния път надолу към града, който път свързва асфалтовия обслужващ път „Курт кая“ и главния асфалтов път от село Безмер, което установихме в днешно съдебно заседание от свидетелските показания на свидетеля Д.. След отдалечаването, обаче, отскубвайки се от двамата си нападатели, подсъдимият е настигнат и след достатъчно силен удар е повален, първоначално на коленете си, за което свидетелстват находки на увреждане на коленете подробно описани и констатирани от вещо лице д-р Ч., както и при констатирано по делото наличие на кал по панталона на подсъдимия в областта на коленете, която кал кореспондира да е получена на черния път, където е бил повален. Сочим в тази връзка, че в освидетелстването на подсъдимия – оглед на жив човек, нямаме снимки и снимков материал на торса на подсъдимия, т.е. от кръста нагоре. Същият подсъдим е заявил изрично, че има сини петна по корема и по вътрешната страна на лявата си ръка. Те обаче не само, че не са констатирани, но и подсъдимият при огледа е сниман с фланела.

В тази връзка, моля съдът да не кредитира изложеното от вещото лице Ч. в частта, че находките на увреждане на коленете, защото изказа такова предположение, може да са получени при ареста на подсъдимия - да са го заставили да падне на колене при слагането на белезниците, тъй като арестът е извършен в апартамента на подсъдимия, където няма кал, а и той не е оказал абсолютно никаква съпротива, за да се налага да бъде поставен на колене или на пода. Напротив веднага е признал, че е убил пострадалата и съдейства напълно от този момент.

Свидетелят С. в разпита му, видно от протокола от 16.09.2022 г. на стр. 29 по делото, средата, казва, цитирам дословно: „Знам й дрехите даже. Беше заградена с нещо. Край трупа имаше много стъпки, не ги знам на кого са“. В тази връзка бе и въпросът ми към свидетеля, разпитан в днешно съдебно заседание, дали е забелязал много стъпки около трупа на пострадалата. Същият обаче отговори, че не си спомня. Каза че е била клошарка. Количката е била на 10 - 15 метра от нея, обърната с двете колелета

нагоре. Той знае количката, потвърждава всичко, като соча в тази връзка събраните в днешно съдебно заседание показания от свидетеля, че количката и тялото на пострадалия, са били почти успоредно, т.е. с малка разлика количката е била малко напред.

Във връзка с факта, че количката на пострадалата, която е била малко след трупа, соча казаното от вещото лице д-р Ч., като това е изключително важно и е видно от протокола от 16.09.2022 г. на стр. 23 по делото, най-долу и стр.24, най-горе, цитирам дословно: „Може ли с тази алкохолна концентрация, тъй като знаем, че е била 2.89 промила, да го преследва и да му нанесе в гръб удари?“ Вещото лице Ч. е категоричен: „Аз вече отговорих, но целенасочено едва ли е била в състояние да нанесе удар. Ако се засили, може да го събори под силата на тежестта на тялото. Възможно е тя да се е подпирала на количката. Можела е да я тика с тялото си, но това е с този алкохол в кръвта.“. Това е цитата.

В случая, от предявения протокол за оглед на местопроизшествие на свидетеля, разпитан в днешното съдебно заседание, е видно, че въпросната количка действително е малко след трупа на пострадалата. Същото, обаче доказва думите на вещото лице д-р Ч., че пострадалата с този процент промили на алкохол в кръвта е бутала въпросната количка и е успяла да стигне подсъдимия, като се е опитвала да нанесе удар, като обръщам внимание, че количката продължава своето движение по посоката, в която се е движела пострадалата, включително и подсъдимия. Считам това за ключов момент. Видно е от снимковия материал, че количката действително е обърната, но тя е обърната по посока на града с изправените колелета нагоре, които сочат отново посока към града. В тази връзка, възразявам и оспорвам твърдението на обвинението, и излагам, че не е от значение къде води пътят и в каква посока води. Зависи откъде гледате пътя. Пътят може да бъде както към „Курт кая“, така може да бъде и към града. Въпросът е, в каква посока се е движела? Именно тези факти, констатирани в протокола за оглед и състоянието на застиването на количката с посока предницата към града, сочат, че действително пострадалата е догонила подсъдимия, нанесла е удар, при което обективиран е фактът, че имаме нападение. С оглед изложените фактически констатации, очевидно пострадалата е последвала подсъдимия, който е успял да се отскубне и се е отдалечил от първоначалното място.

Изложените фактически констатации ми дават основание да предложа на настоящия състав на съда извода, че е налице неочаквано, непосредствено и противоправно нападение от страна на пострадалата Д. спрямо Д. Д., изразяващо се в нахвърляне, връхлитане върху подсъдимия с нанасяне на силен удар и поваляне на земята, където нападателката с ритници и удари продължава нападението, като отбраняващият се с активна защита отблъсква нападението при неизбежна отбрана и причинява смърт на пострадалата, като в днешно съдебно заседание изслушахме становището на две хипотези - на вещото лице Ч., че и в двата случая е възможно

подсъдимият да нанесе въпросното увреждане на пострадалата, тъй като на първа инстанция той беше категоричен, че механизмът на извършване на деянието е само и единствено този, посочен в експертизата му, но след направените уточнения и зададените въпроси от съда, същият достигна до извода, че и двете хипотези и двата варианта - кой е отдолу или отгоре, са допустими и възможни.

Сочим, че нападението е извършено на черен път, извън града, на пусто и безлюдно неосветено място, в тъмната част на деня - 22.00 ч., при което нападнатият, считам и моля съдът да приеме, че силно се е уплашил за живота и здравето си, по негови думи, тъй като не е знаел, че само пострадалата го напада. Допреди малко двамата са го били нападнали, успял е да се отскубне и в един момент някой му нанася удар, като той няма как да знае по никакъв начин, от субективна страна, че само пострадалата го е нападнала. Т.е. всички негови действия следва да бъдат преценявани с факта това незнание, а именно, че реално може да счита, че го нападат двама човека, тъй като тя е пищяла и е викала свидетеля Ч.

Доверителят ми приема активна защита за отблъскване на нападението, защото в качеството си на нападнат, същият има право да се защитава и считам, че неговото деяние в случая е правомерно. Считам, че изложените нови фактически обстоятелства не са били известни на органите на досъдебното производство и за пръв път същите се установиха в проведеното съдебно следствие на първа инстанция, включително и пред настоящия съд.

Ето защо защитата счита, че така постановената присъда в обжалваната ѝ част е неправилна, незаконосъобразна и постановена при нарушение, както на материалния, така и на процесуалния закон. Същата не е справедлива, тъй като от доказателствата по делото е налице нападение от страна на пострадалата спрямо подсъдимия и с така наложената присъда доверителят ми прекомерно е наказан с нищо неоправдана наказателна репресия.

Всичко това ми дава основание и моля настоящия състав на съда да упражни съществуващата процесуална възможност за преквалификация на деянието, без намесата на прокурора, само в рамките на въведена с обвинителния акт фактическа констатация при обвинението, като настоящата инстанция в рамките на формулираното с обвинителния акт обвинение - убийство по чл. 115 НК да приеме, че същото е извършено при условията на чл. 119, вр. чл. 12, ал. 2 от НК и/или чл. 118, вр. чл. 12, ал. 4 от НК. Т.е. нова фактическа обстановка, принципно изводима от доказателствената съвкупност, включваща факти, които са извън рамките на обвинението, което в случая като нарушение не би се явило съществено такова. Считам за безспорно право на въззивна инстанция, която освен контролна, но притежава и правомощията на инстанцията по същество на спора, е да приеме нова фактическа обстановка, различна от установената от първостепенния съд, но

без да излиза от рамките на формулираното с обвинителния акт фактическо обвинение. Последното е относимо и по отношение на установимостта на фактите приети от първостепенния съд в конкретния случай. Соча съответно съдебна практика. Изложил съм я подробно, няма да я цитирам.

На следващо място, подсъдимият в обясненията си в открито съдебно заседание на 16.09.2023 г. твърди, че е имал наранявания по ръцете, нараняване представляващо жълто сивкаво петно на корема, което нараняване твърди, че е показал при освидетелстването му на 21.03.2021 г., но същите нито са описани в протокола за освидетелстване, нито са отразени в съответните снимки за изследване на подсъдимия, на гръб, корем, тяло отпред до кръста.

На следващо място, по отношение на комплексната съдебнопсихиатрична и психологична експертиза, както казах вече, я оспорихме изцяло в психологичната ѝ част, тъй като същата почива само единствено на декларативни твърдения и е в пряко противоречие с доказателствата по делото.

Ето защо, моля съдът да не я кредитира. Считаме, че нищо от доказателствата за въпросните твърдения не е приложено към експертизата, като в тази връзка защитата е в невъзможност да защити подсъдимия при това положение.

Сочим, че в случая същото е грубо нарушение правото на защита на подсъдимия, защото нямаме възможност нито да се запознаем с въпросите по тестовите, нито да зададем съответните конкретни въпроси, разбира се след като сме ползвали друга паралелна помощ от съответния специалист.

Молим уважаемия съд да уважи въззивната ни жалба като оправдаете подзащитния ми по повдигнатите обвинения, по смисъла на чл. 116, ал.1, т. 6, предл. 2 и 3 от НК, като потвърдите първоинстанционната присъда в тази ѝ част. Молим съдът да упражни съществуващата процесуална възможност за преквалификация на деянието без намесата на прокурор.

Новото е, че съдът в условията на алтернативност, молим да приеме, че убийството е извършено при превишаване пределите на неизбежна отбрана поради уплаха и смущение, защото считаме, че са налице такива данни по делото, изложени по-горе и в доказателствата по същото.

По отношение на предявените граждански искиове, на основание изложеното по-горе, считам същите за неоснователни и моля да ги оставите без уважение.

За целите на настоящото производство, представям настоящата защита и в писмен вид.

Реплика на АДВ. А.: Говорим за качество на адвокатската защита, в такъв случай и аз бих могла, ако ми се предостави срок, да

представя писмени бележки. В наказателен процес сме все пак, пренията са устни.

ЛИЧНА ЗАЩИТА НА ПОДСЪДИМИЯ Д. Д. Д.: Съгласявам се с казаното от моя адвокат.

ПРИКЛЮЧВА съдебните прения.

ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ПОДСЪДИМИЯ Д. Д. Д.:
Искам да ми се даде справедливо наказание, според обстоятелствата за причиненото убийство на пострадалата.

Съдът се оттегля на тайно съвещание.

Съдът след тайно съвещание, счете делото за изяснено и обяви на страните, че ще произнесе решението си в предвидения от закона срок, за което съгласно чл. 340, ал. 2 от НПК, ще се съобщи писмено на страните.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание.

Заседанието приключи в 14.40 часа.

Председател: _____

Секретар: _____